

## บทที่ 1

### บทนำ

#### ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม 2545) มาตรา 6 และมาตรา 22 ว่าด้วยการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มุ่งเน้นความสำคัญทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรมสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4) ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระหนึ่งที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ สร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1) และภาษาต่างประเทศที่สังคมโลกใช้ติดต่อระหว่างกันเกือบทั่วทุกประเทศ ได้แก่ ภาษาอังกฤษ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 มีความคาดหวังว่าเมื่อเรียนภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน โดยกำหนดจากสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นประกอบด้วย เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อ แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารความคิดเห็นแสดงความรู้สึกโดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสารข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพและสุนทรียภาพ โครงสร้างของสาระการเรียนรู้กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศได้กำหนดระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการ

ของผู้เรียน (proficiency-based) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นชั้นที่ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ อยู่ในระดับเตรียมความพร้อม (preparatory level) การจัดการเรียนการสอนช่วงชั้นนี้จะเน้นทักษะการฟัง ทักษะการอ่านเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 2-7)

ในกระบวนการเรียนภาษาอังกฤษประกอบด้วย 4 ทักษะที่สำคัญคือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งทักษะที่ใช้กันเป็นส่วนใหญ่และสำคัญกว่าทักษะอื่นๆ คือ ทักษะการอ่าน (ตติยา ไผ่วงษ์, 2544, หน้า 1) ซึ่งสอดคล้องกับ เอ็มพร ยั่งยืน (2550, หน้า 38) ที่ให้เหตุผลว่า ทักษะการอ่านเป็นรากฐานสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ทั้งปวงและนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนระดับสูงต่อไปได้ ยิ่งอ่านมากก็ยิ่งทำให้ผู้อ่านมีความรอบรู้มากขึ้น มีวิสัยทัศน์และความคิดที่กว้างไกล ในทำนองเดียวกัน โคราเล็ซ (Koralex, 2012, unpagged) ได้กล่าวว่าการอ่านมีความสำคัญเปรียบเสมือนถนนที่เชื่อมโยงไปสู่ความรู้ ยิ่งผู้เรียนอ่านมากเท่าใด คำศัพท์ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น การอ่านภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเป็นประโยชน์ต่อคนทุกเพศทุกวัย และทุกสาขาวิชาชีพในการแสวงหาความรู้ สร้างองค์ความรู้ ได้รับความบันเทิงเพราะการอ่านภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญา พัฒนาความคิด เป็นกุญแจสำคัญในการไขไปสู่ประตูความรู้ที่มีอยู่อย่างกว้างขวางและหลากหลาย ในปัจจุบันเรามักจะพบเห็นสื่อข้อมูล ข่าวสาร ล้วนใช้ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากลของโลกเป็นสื่อกลางในการสื่อสารกัน อย่างแพร่หลายบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดี มีความเข้าใจ ย่อมเป็นผู้มีโอกาสในการรับรู้และเข้าถึงข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และนอกจากนี้ การอ่านภาษาอังกฤษยังถือได้ว่าเป็นกิจกรรมด้านการคิดด้วย ซึ่งประกอบด้วย การคิดวิเคราะห์ ซึ่งหมายรวมถึงการสะกิดคำการตีความหมายของคำ และการคิดสร้างสรรค์ เช่น การใช้จินตนาการ การแก้ปัญหา นักอ่านที่ดีนั้นต้องเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นของสิ่งที่อ่าน และเป็นนักแก้ปัญหาที่ดีด้วย การอ่านไม่ใช่เป็นเพียงการสะกิดคำได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังต้องครอบคลุมไปถึงการแปลความ การตีความ และการเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านในภาพรวม (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548, หน้า 9)

ถึงแม้ทักษะการอ่านจะเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ แต่ปรากฏว่านักเรียนยังมีข้อบกพร่องในการอ่านภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนมีปัญหาในเรื่องความเข้าใจในการอ่าน อ่านแล้วไม่สามารถจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และขยายความของเรื่องที่ได้ หากผู้เรียนไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านแล้วก็จะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น เปื่อเรียนภาษาอังกฤษ มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษและส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2555 จำนวน 753,947 คน พบว่า ผลประเมินด้านความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28.71 และโรงเรียนสวนแตงวิทยา มีค่าคะแนนสอบในวิชาภาษาอังกฤษเฉลี่ยร้อยละ 26.04 ซึ่งอยู่ในลำดับต่ำสุดเมื่อเทียบกับวิชาอื่นๆ และด้านทักษะการอ่านซึ่งอยู่ในสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต.1.1 มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 31.13

ซึ่งอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2555, หน้า 1) เห็นได้ว่าทักษะการอ่านเป็นส่วนประกอบสำคัญในการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เพราะผู้เรียนต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือในการทำแบบทดสอบทั้งสิ้น

จากสภาพปัญหาข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนยังไม่บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตร จำเป็นต้องแก้ไขและพัฒนาการสอนให้ดีขึ้น และจากการศึกษาวิจัยพบว่าปัญหาที่มีผลต่อการอ่านคือ 1) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวครูที่ขาดเทคนิคในการสอนที่สร้างความสนใจในบทเรียน 2) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนซึ่งมาจากลักษณะทางสังคมที่แตกต่างกัน และขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียน 3) ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับทางโรงเรียน เช่น วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการพัฒนาการอ่านไม่เพียงพอซึ่งปัญหาต่างๆเหล่านี้จะส่งผลต่อการอ่านของนักเรียน

สำหรับการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียนนั้นครูผู้สอน ควรจะมีคุณสมบัติหลัก ๆ 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง เป็นผู้มีความสามารถในการใช้ภาษาทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ได้ในระดับดี เพื่อเป็นแบบอย่างที่ถูกต้องทางภาษาแก่นักเรียน ประการที่สอง เป็นผู้มีความเข้าใจในจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้เรียนในวัยต่าง ๆ เป็นผู้รู้ถึงเทคนิควิธีรวมถึงการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการที่จะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างสนุกสนานราบรื่น และบรรลุวัตถุประสงค์ของบทเรียนได้ (นงนุช สิงหเดชะ, 2556, ย่อหน้า 3-5) ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของผู้วิจัยที่ได้พิจารณาเห็นแล้วว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter) เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการสอน เป็นการสอนที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อน และกระบวนการเรียนรู้ด้วยกลวิธีต่างๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนอย่างต่อเนื่องจากการพัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง ไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการสอน และการจัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในการนำรูปแบบภาษาไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวันเป็นหลักสอดคล้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตในแต่ละชุมชนของผู้เรียน ลำดับของกระบวนการเรียนการสอนจะจัดตามหลักการพัฒนาภาษาของผู้เรียนในการรับรู้และเรียนรู้ตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจ และสติปัญญาของผู้เรียน เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2550, หน้า 26) ดึงเห็นจากงานวิจัยของ ศติกาญจน์ ชีถนอม (2553, หน้า 99 ) พบว่าการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและเจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ใช้สื่อเน้นการสอนวัฒนธรรมท้องถิ่นกับการสอนแบบเดิม ผลปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจในการอ่านและเจตคติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และจากงานวิจัยของ เพ็ญลักษณ์ เทศขยัน (2545, หน้า 125) เปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่รับการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่าความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัย จึงมีแนวคิดที่จะศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ เพื่อจะได้นำผลจากการศึกษาวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการแก้ไขปัญหาที่ปรากฏจริง รวมทั้งยังเป็นสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ด้านการเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาต่อไป

### ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ

### ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนได้มีแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ และสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนในด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น และใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษส่งเสริมความรู้ความเข้าใจวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

### ขอบเขตของการวิจัย

#### 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนแตงวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 5 ห้องเรียน รวม 150 คน ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อ.21101

1.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนแตงวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวน 60 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) ด้วยวิธีจับสลากห้องเรียน ได้ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน และห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน ซึ่งทั้งสองห้องมีนักเรียนที่คละกลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน จากนั้นจึงทำการจับสลากอีกครั้งเพื่อเลือกกลุ่มการทดลอง ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ได้รับการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และกลุ่มที่ 2 ห้องมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 ได้รับการสอนแบบปกติ

## 2. ตัวแปรที่ศึกษา

- 2.1 ตัวแปรต้น คือ การสอนแบ่งเป็น 2 วิธี คือ
  - 2.1.1 การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
  - 2.1.2 การสอนแบบปกติ
- 2.2 ตัวแปรตาม คือ
  - 2.2.1 ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ
  - 2.2.2 ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

## 3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นเนื้อหาที่นำมาจากหนังสือเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ อ.21101 ที่มีเนื้อหาตรงกับสาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล ที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษาประเภทรายงาน (report genre) และประเภทวิธีการ (procedure genre) ซึ่งประกอบไปด้วยหน่วยการเรียนรู้ที่เลือกและหัวข้อย่อยดังนี้

- 3.1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 : Is there any food
  - I often have lunch with David
- 3.2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 : Tidy your room
  - Curiosity Corner
  - I never watch TV

## 4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 7 ชั่วโมง เป็นเวลา 3 สัปดาห์

### นิยามศัพท์เฉพาะ

**การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter)** หมายถึง วิธีการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อการสอนที่มีลักษณะหลากหลาย โดยประกอบด้วยขั้นตอน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง ขั้นที่ 2 นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนา อภิปรายอ่านเรื่อง แสดงบทบาทสมมุติ ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันกับครู ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ และ ขั้นที่ 5 ทำกิจกรรมทางภาษา เช่น เล่นเกม และกิจกรรมการอ่าน การเขียนการฟัง และการพูดเพิ่มเติมเสริมความเข้าใจในการเรียนซึ่งกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นการมุ่งให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ในการเรียนรู้ โดยอาศัยความร่วมมือของครูและนักเรียนร่วมกัน

**การสอนแบบปกติ** หมายถึง รูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคู่มือครู ซึ่งมีลำดับขั้นตอน ดังนี้ คือ ขั้นนำ เป็นการสร้างหรือกระตุ้นความสนใจหรือเพื่อเตรียมความพร้อม

ในการเรียน ชั้นสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ครูต้องใช้เทคนิควิธีสอนต่างๆ และ ชั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นที่มุ่งสรุปความคิดรวบยอดของเนื้อหา ประเมินความรู้ความเข้าใจ เพื่อตรวจสอบดูว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่

**ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ** หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการแปลความ ตีความ จับใจความสำคัญ ขยายความ เรื่องที่อ่านได้ โดยวัดจากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

**ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ** หมายถึง ความรู้สึกชอบต่อเนื้อหา กิจกรรม สื่อการเรียนรู้อ การวัดผลและประเมินผลในการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีต่อวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

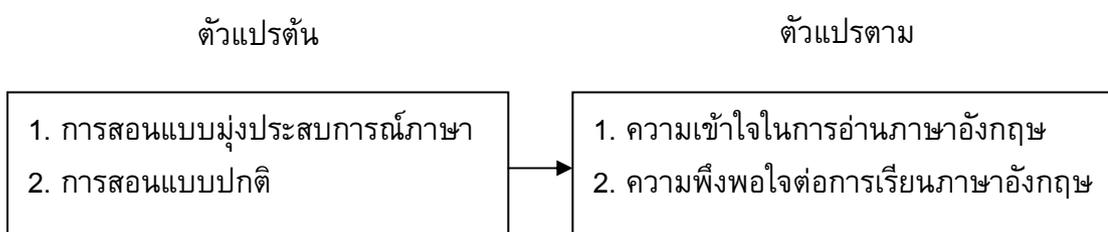
**นักเรียน** หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนสวนแตงวิทยา

### กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยนำเอาแนวคิดการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounter) หรือ CLE วอล์คเกอร์, และคนอื่นๆ (Walker, et al., 1983, p. 72) ซึ่งได้รับการพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านและครูผู้สอนภาษาชาวออสเตรเลียหลายคน เช่น ไบรอัน (Brian), วอล์คเกอร์ (Walker), และเนีย (nier) เป็นต้น ปี ค.ศ. 1960 เริ่มมีการทดลองสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแก่นักเรียนชาวพื้นเมืองกับชาวออสเตรเลียในโครงการเทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) ผลการทดลองพบว่านักเรียนเกือบ 100% สามารถเขียน อ่าน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นไปที่ประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของตัวอักษร มีเนื้อหาในบริบท (context) ที่จะให้ประสบการณ์แก่นักเรียนอย่างเหมาะสมกับพัฒนาการอ่าน การเขียน และการสื่อสารที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารทางภาษาอย่างมั่นใจในด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนของตนเอง (พรพิมล ประสงค์พร, 2547, หน้า 118-135) เป็นรูปแบบการพัฒนาผู้เรียนที่สามารถอ่านและเขียนประโยคพื้นฐานได้พอสมควรแล้วอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่าน และเขียนเรื่องต่างๆ ที่มีอรรถลักษณะหลากหลาย โดยใช้ความคิดของตนเอง อาศัยการเรียนแบบ หรืออิงแบบอย่างจากบทเรียน รวมทั้งสามารถสื่อสารเป็น

ภาษาพูด คือ การฟัง และการพูด ซึ่งผู้สอนจะมีบทบาทลดลงเพื่อฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

ซึ่งการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา สามารถที่จะพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็นการเชื่อมโยงจากประสบการณ์เดิม มีการแสดงออกสะท้อนความคิดและเรียนรู้ซึ่งกันและกัน สร้างความเข้าใจเพื่อสู่ความคิดรวบยอด นำเอาความรู้ที่เกิดขึ้นใหม่ไปประยุกต์ใช้จนเกิดแนวทางปฏิบัติโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบยั่งยืนส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ได้มีผู้นำไปทดลองใช้และได้ผลดี ผู้วิจัยจึงเลือกมาใช้ในการพัฒนาความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาเลือกรูปแบบการสอน เช่น ผลงานวิจัยของ เอนก หิรัญสถิตย์ (2548, หน้า114-120) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน เจตคติต่อการอ่านภาษาอังกฤษ และพฤติกรรมการเรียนรู้อันพึงประสงค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 กับการสอนแบบเดิม และ พรุ่งทิพย์ กิตติศรีปัญญา (2547, หน้า 106-108) ได้วิจัยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา พบว่าประโยชน์ของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาสามารถใช้ความคิดของตน สื่อสารภาษาที่ต้องการได้ภายใต้การช่วยเหลือและแนะนำของผู้สอนตามระดับวัยความสามารถ และความถนัดของผู้เรียน ทำให้ประสบความสำเร็จในการสื่อสาร และมีแรงจูงใจในการใช้ภาษา มีความกระตือรือร้นที่จะแสดงความสามารถ และความคิดสร้างสรรค์ของตนเองในการใช้ภาษาสนุกสนานในการลองผิดลองถูกด้านภาษา มีความสนใจ สำหรับกรอบแนวคิดในการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังแสดงในภาพ 1



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

### สมมติฐานการวิจัย

ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับแบบปกติ แตกต่างกัน